

TÜRKİYE'DE
TERÖRLE MÜCADELE
KANUNU VE
İNSAN HAKLARI
SAVUNUCULARI HAKKINDA
BİLGİ NOTU¹

1. Öztürk Türkdoğan tarafından hazırlanan IHD raporu 'İnsan Hakları Savunucuları Üzerinde Demir Kafes: Terörle Mücadele Kanunu' (2022) temel alınmıştır.

1. GİRİŞ

Devletlerin bireyleri terör eylemlerinden koruma yükümlülükleri olduğu kadar, insan haklarını koruma yükümlülükleri de olmasına rağmen, birçok hükümet terörle mücadele ve ulusal güvenlik mevzuatını, özgürlükleri ve hakları kısmen veya tamamen kısıtlamak ve insan hakları savunucularının (İHS'ler) sesini bastırmak için kullanmaktadır. Türkiye de bunun dışında değildir. Özellikle 'Kürt Sorunu' Barış Süreci'nin sona erdiği 2015 yılından bu yana, Türkiye'de kalıcı bir otoriter rejim kurma çabalarına paralel olarak çeşitli baskıcı politikalar ve yasalar uygulamaya konulmuştur. 2015 yılında Terörle Mücadele Kanunu ve İç Güvenlik Paketi Kanunu kapsamındaki suçların yargılanacağı ihtisas mahkemelerinin kurulması bu konuda önemli bir adımdır. Hemen ardından gelen diğer adımlar ise iki yıllık OHAL, 2017 yılındaki başarısız darbe girişiminin ardından ilan edilen, 2017 yılında "Türk tipi Cumhurbaşkanlığı Rejimi" olarak adlandırılan yeni bir rejimin uygulamaya konması ve OHAL önlemlerini kalıcı hale getiren ve diğerlerinin yanı sıra Türk Ceza Kanunu ve Terörle Mücadele Kanunu'nu değiştiren 7154 sayılı Kanun'un kabulü olmuştur. Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi (AKPM), ülkede insan haklarına, demokrasiye ve hukukun üstünlüğüne saygı konusundaki ciddi endişeler nedeniyle Türkiye ile ilgili denetim sürecini 25 Nisan 2017 tarihinde yeniden açmıştır.

Ne yazık ki AİHM'in, dava yükünü azaltmak amacıyla Anayasa Mahkemesi'ne sürekli atıfta bulunması, insan hakları değerlerinin korunmasındaki erozyonun bir göstergesi olduğunu kanıtlamıştır. Son dönemde, Türkiye aleyhine verilen iki istisnai ihlal kararına (Kavala/Türkiye ve Demirtaş/Türkiye) uyulmadığı için Bakanlar Kuru-

lu, AİHS'nin 46(4) maddesi uyarınca ihlal prosedürünü açmış ve Türkiye'nin 2 Şubat 2022'de² Osman Kavala'nın derhal serbest bırakılmasını sağlamayı reddetmesi üzerine Mahkemeye yeniden başvuru kararı almıştır. Türkiye, Azerbaycan'dan sonra bu tür kovuşturmaya uğrayan ikinci ülkedir. Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, AİHM kararlarının Kavala ve Demirtaş³ aleyhindeki tüm davaları kapsadığını açıkça belirtmesine rağmen, Kavala'nın devam eden tutukluluğunun kendisine karşı devam eden diğer davalara dayandığını iddia etmişti.

25 NİSAN 2022'DE İSTANBUL 13. AĞIR CEZA MAHKEMESİ, KAVALA VE DİĞER 16 İNSAN HAKLARI SAVUNUCUSU ALEYHİNDEKİ GEZİ PARKI DAVASI'NDAKİ NİHAİ KARARIYLA KAVALA'YI "HÜKÜMETİ DEVİRMEMEYE TEŞEBBÜSTEN" AĞIRLAŞTIRILMIŞ MÜEBBET HAPİS VE ONA YARDIM ETTİĞİ İÇİN DİĞER YEDİ SANIĞI⁴ 18 YIL HAPİS CEZASINA ÇARPTIRDI.

Bu bilgi notu, terörle mücadele mevzuatı ve politikalarının araçsallaştırılmasını ve bunların İHS'ler üzerindeki etkisini yansıtmayı amaçlamaktadır.

2. https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=0900001680a56447.

3. <https://bianet.org/bianet/siyaset/259927-bozdog-dan-kavala-demirtas-ve-aihm-aciklamasi>.

4. Mücella Yapıcı, Çiğdem Mater, Hakan Altınay, Mine Özerden, Can Atalay, Tayfun Kahraman and Yiğit Ali Ekmekçi.

2. TERÖRİZMİN KAPSAMLI VE BELİRSİZ BİR TANIMI

Uluslararası düzeyde kabul görmüş bir terör tanımı olmamasına rağmen, BM Genel Kurulu tarafından onaylanan Önleme Sözleşmelerinde ve Bildirge-lerde önemli rehberlik bulunabilir.⁵ Bu tür rehberlik, Devletlerin yasallık, gereklilik ve orantılılık ilkelerine⁶ uymasını amaçlar.

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nda terörizm⁷ ve terör suçları⁸ konusunda, toplanma, ifade ve düşünce özgürlüklerine karşı ciddi bir tehdit oluşturmuş ve aşırı geniş tanımlar yer almaktadır. AIHM tarafından açıklandığı üzere⁹, ne tür davranış ve tavırların suç teşkil ettiğine ve bunların hukuki sonuçlarının ne olacağına ilişkin bu aşırı geniş tanımlar, özgürlüklerin ve hakların kullanımını kolaylıkla etkileyebilir ve (keyfi tutuklama ve gözaltı şeklinde) "keyfi müdahaleye" yol açabilir. Bir terör eyleminin gerekli bir unsur olarak ciddi bedensel zarara veya ölüme neden olma yönündeki açık etki belirsizleştirilir ve herhangi bir protesto, muhalefet veya barışçıl gösteri tek olarak kabul edilebilir, bu nedenle insan hakları savunucuları ve sivil toplum keyfi olarak 'terör suçları' olarak etiketlenebilir.

5. Özel Raportörlerin Bildirimleri <https://spcommreports.ohchr.org/TM-ResultsBase/DownloadPublicCommunicationFile?gld=25482>

6. Madde 15(1), Kişisel ve Siyasal Haklar Uluslararası Sözleşmesi (IC-CPR)

7. Madde 1. Terör; cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukukî, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zafra uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü suç teşkil eden eylemlerdir.

8. Madde 2. Birinci maddede belirlenen amaçlara ulaşmak için meydana getirilmiş örgütlerin mensubu olup da, bu amaçlar doğrultusunda diğerleri ile beraber veya tek başına suç işleyen veya amaçlanan suçu işlemese dahi örgütlerin mensubu olan kişi terör suçlusudur. Terör örgütüne mensup olmasa dahi örgüt adına suç işleyenler de terör suçlusudur sayılır

9. İşkırık/Türkiye

3. TERÖRLE MÜCADELE MEVZUATI VE İNSAN HAKLARI SAVUNUCULARI

'Özgürlüğe karşı güvenlik' şeklindeki kusurlu söylem, insan haklarına ve temel özgürlüklere saygı gösterilmemesi ve bunların korunmaması pahasına terörle mücadele mevzuatının gelişmesine yol açmıştır. Aslında insan hakları savunucuları, "hoşnutsuzluğu kanalize ederek ve Devletlerle yapıcı bir ilişkiye izin vererek, Devletlerin bu tür yükümlülüklerini yerine getirmesinde önemli bir rol oynayabilirler, ki bu da dolayısıyla kabul edilemez şiddet eylemlerine başvurmaya yeltenebilecek kişilere barışçıl alternatifler sağlar."¹⁰ Türkiye ise çeşitli uluslararası ve bölgesel beyannameler¹¹ doğrultusunda gerekleri yerine getirme taahhüdünde bulunmuş, ancak uluslararası yükümlülüklerini ve hukukun üstünlüğünü hiçe sayarak bunları uygulamaya koymamıştır. Ayrıca, çeşitli Venedik Komisyonu raporlarında¹² veya diğer uluslararası bölgesel kuruluşların raporlarında özel tavsiyelerde bulunulmuştur.¹³

10. OBS, ulusal güvenlik ve terörle mücadele yasalarının ve politikalarının dünya çapındaki insan hakları savunucularının korunması üzerindeki etkisine ilişkin Briefing Notu.

11. Diğerlerinin yanı sıra, BM İnsan Hakları Savunucuları Bildirgesi (Genel Kurul Kararı A/RES/53/144), Avrupa Konseyi Bildirgesi insan hakları savunucuları hakkında Avrupa Konseyi eylemi (<https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Defenders/DeclarationHRDCoECommitteeMinisters.pdf>) ve AGİT Parlamenterler Meclisi Kararı'nın AGİT'in İHS ve UHK'larla ilişkisini Güçlendirmeye İlişkin Kararı (https://www.eeas.europa.eu/eeas/eu-guidelines-human-rights-defenders_en)

12. Venedik Komisyonunun İfade Özgürlüğüne İlişkin Son KHK'larda Getirilen Tedbirlere İlişkin Görüşü (2017) ve Ceza Hâkimliklerinin Görev, Yetki ve İşleyişine İlişkin Görüşü (2017)

13. BM Genel Kurulu kararı 60/288; Güvenlik Konseyi kararı 2178 (2014)

Türkiye’de terörle mücadele mevzuatı, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu’nun ötesine geçmekte ve 5271 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun, 9105 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun ve diğer cezaların infazı ve güvenlik önlemleri hakkındaki kanunların terörle ilgili hükümlerini kapsamaktadır. Hem Terörle Mücadele Kanunu hem de Türk Ceza Kanunu, terör örgütüne üye olmayan kişileri, suçun örgüt adına işlenmesi halinde terörist olarak kabul etmekte ve cezaları buna göre düzenlemektedir. Her iki kanun da suçun tanımını ve terör örgütünün amaçlarıyla nasıl bağlantılı olduğunu netleştirmek konusunda yetersiz kalmaktadır. Terörle Mücadele Kanunu ile Türk Ceza Kanunu’nun bazı hükümlerinin bir arada kullanılması, suç örgütü veya amaçları lehine terör propagandası yapanların durumlarının da çok geniş bir şekilde yorumlanmasına imkân vermektedir. Bu şekilde “terör örgütünün amaçlarından herhangi biriyle örtüştüğü görüldüğünde şiddet içermeyen ifadeler bile kovuşturulabilir.”¹⁴ Bu muğlaklık, terörle mücadele veya ulusal güvenliğe tehdit kisvesi altında insan hakları savunucularını hedef almak ve suçlulaştırmak için kullanılmıştır.

RESMİ VERİLERE GÖRE TERÖRLE MÜCADELE KANUNU’NUN 6. VE 7/2. MADDELERİ KAPSAMINDA

2013
YILINDA
10,745
2017 YILINDA İSE
24,220
KİŞİ HAKKINDA
DAVA AÇILDI.

2018 YILINDA

46,220
KİŞİ HAKKINDA
SORUŞTURMA,
10,077
KİŞİ HAKKINDA
DAVA AÇILDI.

2020’DE
26,225
SORUŞTURMA
YAPILDI VE
6,551
DAVA AÇILDI.

BENZER ŞEKİLDE, 314. MADDEYE GÖRE (SİLAHLI ÖRGÜTE ÜYELİK)

2015 YILINDA
36,425

2016 YILINDA
155.014

2017 YILINDA
547,423

2018 YILINDA
444,342

VE 2020
YILINDA
208,833
KİŞİ HAKKINDA
SORUŞTURMA
AÇILDI.

SAYILARDAKI HIZLI ARTIŞ, TERÖRLE MÜCADELE MEVZUATININ SON YILLARDA NE KADAR YAYGIN KULLANILMAKTA OLDUĞUNU GÖSTERMEKTEDİR.

14. AK İH Komiseri Hammarberg’in Türkiye Raporu (2011), <https://rm.coe.int/16806db752>

İNSAN HAKLARI SAVUNUCULARI VE ÖRGÜTLERİ, SÜREKLİ VE ARTAN ADLİ TACİZE MARUZ KALMAKTADIR.

İnsan hakları savunucuları ve örgütleri, sürekli ve artan adli tacize maruz kalmaktadır. Örneğin, İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) özel olarak hedef alınmıştır ve bunların yönetim kurulu üyeleri ve diğer üyeleri hakkında devam eden en az 30 soruşturma ve kovuşturma bulunmaktadır. İHD eş-başkanları Eren Keskin ve Öztürk Türkođan, barışçıl ve meşru insan hakları faaliyetleri nedeniyle uzun yıllardır yıldırma ve yargı tacizine maruz kalmaktadır.

YALNIZCA 2021'İN SON ÜÇ AYINDA, 1220 İHS'YE KARŞI EN AZ BİR VEYA DAHA FAZLA TÜRDE ADLİ TACİZ VE MİSİLLEME KULLANILDI.¹⁵

İHS'lere yönelik bu tür uygulamaların kapsamlı bir listesini yapmak mümkün olmasa da Büyükada Davası, KESK davası, Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerine yönelik davalar, LGBTİ+ aktivistlerine yönelik yıldırma diğer davalar diğer bazı örneklerdir.

STK'ların¹⁶ ve muhalefet partilerinin eleştirilerine rağmen, terörle mücadele çalışmaları kapsamında, Mali Eylem Görev Gücü'nün (FATF) tavsiyeleri ve Türkiye'nin gri listeye alınma riskine rağmen 7262 sayılı

Kitle İmha Silahlarının Yayılmasının Finansmanının Önlenmesine Dair Kanun 27 Aralık 2020'de kabul edildi. FATF'nin terörün finansmanının önlenmesine ilişkin tavsiyelerine aykırı olan ve FATF gerekliliklerini karşılamayan bu kanunun kabul edilmesi, Türkiye'nin FATF tarafından daha fazla gözetim altına alınmasıyla sonuçlandı.¹⁷ Terörün finansmanı ve kara para aklama ile mücadele adı altında, bu kanun insan hakları, kadın, LGBTIQ+ ve mülteci hakları alanlarında başta STK'lar olmak üzere sivil toplumu hedef alıyor. Kanunun İçişleri Bakanlığı'na verdiği yetkiler arasında derneklerin yönetim kurulu üyelerini kayımlarla değiştirme, üyeler terör suçlamasıyla yargılanıyorsa faaliyetlerini durdurma, çok sayıda STK'nın kapanmasına yol açabilecek yüksek para cezaları verme ve faaliyetlerini herhangi bir yasal dayanak olmaksızın ve temyiz şansı tanımadan durdurma da var.

KANUN, ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜ VE ANAYASA'YI İHLAL ETMEKTE VE SİVİL TOPLUM İÇİN GÜVENLİ OLMAYAN BİR ORTAM OLUŞTURMAKTADIR.

15. https://tihv.org.tr/wp-content/uploads/2022/01/ihs_bilginotu_ocak2022.pdf

16. Bkz. İHOP açıklaması, <https://ihop.org.tr/kitle-imha-silahlarinin-yayilmasinin-finansmaninin-onlenmesine-iliskin-kanun-teklifine-dair-degerlendirme/> and <https://siviltoplumsusturulamaz.org>

17. <https://www.fatf-gafi.org/publications/high-risk-and-other-monitored-jurisdictions/documents/increased-monitoring-march-2022.html>

4. İHTİSAS MAHKEMELERİ VE ÖZEL USULLER

Türkiye’de yargının bağımsızlığı uzun süredir tartışılıyor. 2017 Anayasa referandumu ile birlikte Hâkimler ve Savcılar Kurulunun (HSK) oluşumunda yapılan değişiklikler, uluslararası kuruluşlar ve insan hakları çevreleri tarafından “yargı bağımsızlığı için yeterli güvenceler sağlamadığı ve yargı bağımsızlığının siyasi etkiye maruz bırakma riskini önemli ölçüde artırdığı” gerekçesiyle eleştirildi.¹⁸ HSK’nın atamalar, terfiler, nakiller, disiplin cezaları ve hâkim ve savcılarının görevden alınması dâhil olmak üzere hâkim ve savcılarının mesleki davranışlarını denetlediği belirtilmelidir.

Mevcut yapıda ceza yargılamaları ceza mahkemeleri tarafından yürütülmektedir ancak bu kategorideki soruşturmaların denetimi 2014 yılında sulh ceza mahkemelerinin yerini alarak sulh ceza hâkimliklerine devredilmiştir. Türk Ceza Muhakemesi Kanunu uyarınca, yetkileri arasında arama, tutuklama ve tutuklama emri çıkarma ve savcının kovuşturmaya yer olmadığına dair kararlarını adli olarak inceleme yer alıyor. Bu yasanın yürürlüğe girmesinden bu yana, bu yetkiler avukata erişim hakkının kaldırılmasını ve internet yasaklarını içerecek şekilde daha da genişletildi. Venedik Komisyonu,

her bölge veya adliyede az sayıda sulh ceza hâkimi arasında gerçekleşen kapalı temyiz sistemini ve gözaltı ve web sitesi yasaklarına ilişkin verilen kararlarda davaya özgü gerekçelerin bulunmamasını açıkça eleştirdi.¹⁹

Avukata erişim hakkının kaldırılması, duruşmalarda en fazla 3 avukatın katılımına izin verilmesi, avukat yokluğunda duruşmaların devamı, gizli müfettişlerin duruşmada hazır bulunmadan tanık beyanları, tutukluluk süresince 24 saat avukat ziyaretinin yasaklanması veya ön duruşma gözaltı süresinin 5 yıla kadar uzatılması gibi Terörle Mücadele Kanunu ile ilgili cezai takibat kuralları, Ceza Muhakemesi Kanunu’na aktarılmıştır. Ayrıca HSK kararları ile, kanunun kabulünden önce işlenen suçların kovuşturulması için Türk Terörle Mücadele Kanunu kapsamında yeni ağır ceza mahkemeleri açılmıştır. Bu tek başına bile doğal hukuk ilkesine aykırıdır; çünkü dava mahkemeye getirilmeden önce ilişkili karar kanun tarafından belirlenmiş olmalıdır. Tüm bunlar, Terörle Mücadele Kanunu’na ilişkin ihtisas mahkemeleri ve usullerinin yürürlükte olduğunu ve bu durumun adil yargılanma hakkı ve hukukun üstünlüğüne ilişkin gerçek kaygılar yarattığını göstermektedir.

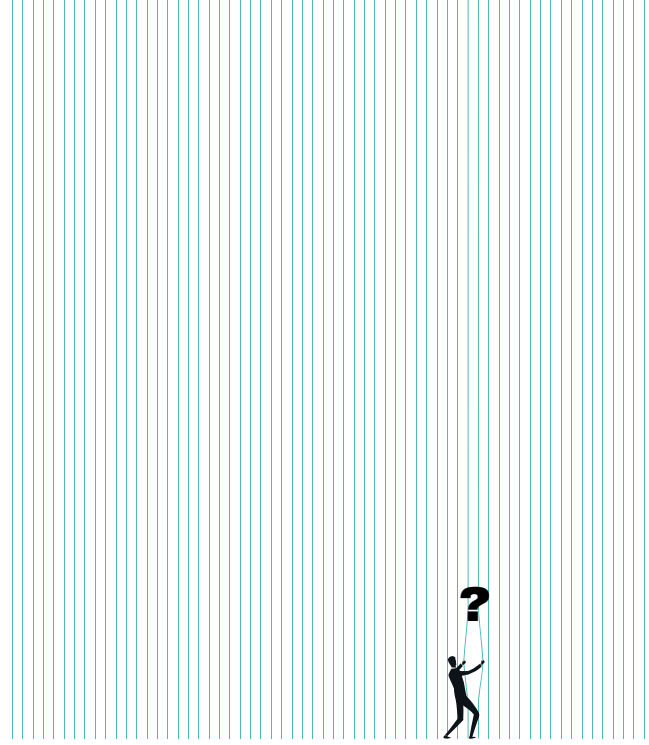
18. https://www.coe.int/en/web/commissioner/country-monitoring/turkey/-/asset_publisher/IK6iqfNE1t0Z/content/turkey-new-council-of-judges-and-prosecutors-does-not-offer-adequate-safeguards-for-the-independence-of-the-judiciary?inheritRedirect=false.

19. Venice Commission Opinion on the Duties, Competencies and Functioning of the Criminal Peace Judgeships, <https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD%282017%29004-e>.

5. CEZALARIN İNFAZI SORUNU

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun, Terörle Mücadele Kanunu kapsamında verilen hapis cezalarını farklı bir infaz rejiminde düzenlemektedir. 14 Nisan 2020'de Türkiye, 5275 sayılı Kanun'a değişiklik getiren 7242 sayılı Kanun'u geçirerek, genel olarak hapisanelerdeki nüfusu azaltmak amacıyla ve Covid-19'a yanıt olarak, cezasını minimum güvenli kurumlarda çeken veya hüküm alan ve denetimli serbestlikten yararlanan hükümlüler için geçici tahliye hükmü ile söz konusu yasada değişiklik yaptı. Türkiye Hükümeti, insan hakları örgütlerinin değişiklik sürecinde söz sahibi olma taleplerini görmezden geldi ve görüşlerini dikkate almayı reddetti.²⁰

Diğer şeylerin yanı sıra, şartlı tahliye uygunluğunu, verilen cezanın üçte ikisinden yarıya indiren değişiklikler, orantılılık ilkesiyle uyumlu değildi ve cezaevi nüfusu arasında ayrımcılığı daha da artırdı. Terörle Mücadele Kanunu ve Türk Ceza Kanunu'nun diğer bazı hükümleri uyarınca - ulusal güvenliğe, anayasal düzene, milli savunmaya, Devlet sırrına ve casusluğa karşı işlenen suçlar gibi - bazı suçlardan

hüküm giyen kişiler, şartlı tahliye uygunluklarına dahil edilmediler. Aynı şekilde, tutuklu yargılananların erken veya geçici olarak serbest bırakılmasına ilişkin şartlı tahliye uygunluk şartındaki indirim veya Covid 19 ile ilgili tedbirler bu grup kişilere uygulanmadı. Terörle Mücadele yasalarında yer alan belirli suçlar veya devlete karşı işlenen suçlar nedeniyle hüküm giymiş veya tutuklu yargılanan kişilerin hariç tutulması, bu konuda Hükümet'in muhalifleri cezalandırmak için infaz rejimini kötüye kullandığının ve uluslararası standartların ihlal edildiğinin açık bir göstergesidir.²¹

AİHM'nin Öcalan, Gurban, Kaytan ve Boltan davalarında Türkiye'yi şartlı salıverilme olasılığı olmaksızın ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırdığı için AİHS'nin 3. maddesini ihlal ettiği yönündeki kararları da özel dikkat gerektirmektedir. İnsan hakları örgütleri bu kararları mahpusların ağır tecrit koşullarına atıfta bulunmadıkları için eleştirmiştir.

20. <https://ihd.org.tr/en/ihds-amicus-curiae-submission-on-law-no-7242/>.

21. <https://medyanews.net/how-to-read-council-of-europes-decision-regarding-abdullah-ocalan-the-absence-of-reference-to-isolation-is-open-to-criticism/>.

6. TAVSİYELER:

Dünya İşkence Karşiti Örgütü (OMCT), Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti yetkililerini aşağıdakileri yapmaya davet eder:

- AİHM kararları ve içtihatları ile Türkiye'nin temel hak ve özgürlüklerin korunmasına ilişkin uluslararası yükümlülükleriyle uyumlu kapsamlı mevzuat değişiklikleri yapmak;
- hukukun üstünlüğünü yeniden tesis etmek ve OHAL önlemlerini kalıcı hale getiren karnameleri veya kanunları yürürlükten kaldırmak;
- insan hakları savunucularının korunmasına ilişkin ilkeleri iç hukukun bir parçası haline getirmek ve BM İnsan Hakları Savunucuları Bildirgesi'ni bir Cumhurbaşkanlığı Genelgesi ile bu değişiklikler yapıncaya kadar uygulamak;
- 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun kaldırmak;
- söz konusu yasaların Türkiye'nin uluslararası insan hakları yükümlülükleriyle uyumlu olmasını sağlamak için 5271 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun, 9105 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun ve cezalar ile güvenlik önlemlerinin infazına ilişkin diğer yasaların terörle mücadele ile ilgili maddelerinin incelemek ve yeniden gözden geçirmek;
- yargıda reform yapmak ve Türkiye'deki yargının AİHM ve Türkiye Anayasa Mahkemesi kararlarını ve içtihatlarını benimsemesi ve uygulaması için gerekli güvenceleri sağlamak ve meşru insan hakları faaliyetleri nedeniyle hüküm giyen insan hakları savunucularının yeniden yargılanmalarını sağlamak;
- soruşturma altındaki veya yargılanan tüm kişi ve kurumlar için adil yargılanma hakkını garanti altına almak ve davalarının bağımsız ve bireysel olarak incelenmesini sağlamak;
- tüm insan hakları savunucularına ve örgütlerine yönelik idari ve adli düzey dâhil olmak üzere her türlü tacize son vermek ve meşru insan hakları faaliyetlerine misilleme olarak suçlanmalarını sağlamak;
- cezaların infazında siyasi tutuklulara karşı ayrımcılığı ortadan kaldırmak ve eşit muamele ilkesini güvence altına almak;
- yargılama öncesi tedbirlere ilişkin yargı kararlarını ve istatistikleri paylaşmak.